

[illegible]

ஜனநாயக உரிமைகளின் பதாகையை உயர்த்திப் பிடித்து முன்னேறுங்கள்

தோழர் ஸ்டாலின் அறை கூவல்

“பூர்வீகங்கள், தங்களை பூர்வீக ஜனநாயக உரிமைகளைக்கூட தூக்கியெறிந்து விட்டார்கள். இந்தக் கொடியைத் தூக்கிப் பிடித்து முன்னேக்கிச்செல்ல வேண்டியவர்கள் கம்யூனிஸ்ட்களும் ஜனநாயகவாதிகளும் தான். பெரும்பாலான மக்களை உங்களைச் சுற்றிலும் திரட்ட வேண்டுமானால், இந்தக் கொடியை உயர்த்தி நிற்க வேண்டியவர்கள் நீங்கள் உங்களைத் தவிர இக்கொடியை ஏந்திப் பிடிக்க வேறு யாருமில்லை” — என்று 1952-ம் ஆண்டில் நடந்த சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் 19-வது காங்கிரஸில் தோழர் ஜே. வி. ஸ்டாலின் அறிவுறுத்தினார்.

தோழர் ஸ்டாலின் இதுபற்றி விளக்கக் கூறுகையில் குறிப்பிட்ட தாவது:—

“1917-ல் சோவியத் யூனியன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியானது ஆட்சி அதிகாரத்தை மேற்கொண்டபிறகு— அதற்குப்பின், முதலாளிகளுடைய எதிர்ப்பையும் நிலப்பிரபுக்களுடைய கொடியைக்கையே ஒழித்துக்கட்டும் நோக்கத்துடன் நடவடிக்கையினை மேற்கொண்டபிறகு— கட்சி பலனுள்ள நடவடிக்கையினை மேற்கொண்டபிறகு— நமது சகோதரக் கட்சிகளெல்லாம் நமது கட்சியின் தைரியத்தையும், வெற்றியையும் வெகுவாகப் பாராட்டிப் புகழ்ந்தன. அந்த மகிழ்ச்சியில் “அகில உலகப் புரட்சிகர இயக்கத்துக்கும் தொழிலாளர் இயக்கத்துக்கும் இது ஒரு அதிரடிப்படை” என்று நமது கட்சிக்குப் பெயரிட்டுப் புகழ்ந்தன.

அதிரடிப்பட எப்பதை நிரூபித்துக் காட்டினோம்

இதன் மூலம், அக்கட்சிகள் தத்தம் நம்பிக்கையைத் தெரிவித்துள்ளன. முதலாளித்துவ நுகர்த்துயின் கீழ் அல்லலடைந்து கொண்டிருக்கும் மக்களுடைய நிலைமையில் ஓர் சாதகமான நிலைமையை இந்த “அதிரடிப் படை”யின் வெற்றிகள் ஏற்படுத்திக் கொடுக்கும் என்று சகோதரக் கட்சிகள் நம்பிக்கை தெரிவித்துள்ளன என்று அருத்தமாகும்.

ஆம். இந்த நம்பிக்கையை நமது கட்சி நிறைவேற்றியுள்ளது என்றே நான் கருதுகிறேன். சிறப்பாக, இரண்டாவது உலக யுத்தத்தின் போது, ஜெர்மானிய, ஜப்பானிய பாசிலக் கொடுங்கோன்மையை தகர்த்துத் தவிடு பொடியாக்கியதின் மூலம், சோவியத் யூனியனானது, ஐரோப்பிய மக்களையும், ஆசிய மக்களையும் பாசிலட் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவித்தது. இதன் மூலம் நமது மின்னல் படையானது “சகோதரக் கட்சிகளின் நம்பிக்கையை நிறைவேற்றி வைத்தது.

அன்று நாம் ஒரே படை இன்று பல படைகள்

போற்றுவதற்குரிய இந்தப் புரட்சிகரப் பணியை நிறைவேற்றிட, இயல்பாகவே, அன்று நமது “அதிரடிப் படை, ஒன்றுதான் இருந்தது. அன்று முன்னணிப் படை

யின் வேலையை அது ஒன்றுதான் தன்னந்தனியாக நிறைவேற்ற வேண்டியிருந்தது.

இன்றைய நிலைமை என்ன? நிலைமை எவ்வளவோ மாறிவிட்டது. “மக்கள் ஜனநாயக அரசுகள்” என்ற வடிவத்

தில், சீனா, கொரியா முதல் செக்கோஸ்லோவாகியா, ஹங்கேரி வரை புதிய “அதிரடிப்படைகள்” தோன்றியுள்ளன. அதனால், போராவதற்கு நமது கட்சிக்கு இப்பொழுது சுலபமாகி விட்டது. இப்பொழுது வேலையானது முன்னே விட சந்தோஷமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது.

அன்று நமக்கிருந்த கடுமை இன்று இவர்களுக்கு இருக்காது

ஆட்சி அதிகாரத்துக்கு இன்னும் வராமல் இருக்கின்றவையும், பூர்வீகங்களின் கொடுமான சட்டங்களின் காலடியில் கிடந்து பணியாற்றிக் கொண்டிருப்பவையுமான அந்த கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளுக்கும், ஜனநாயகக் கட்சிகளுக்கும், தொழிலாளர் கட்சிகளுக்கும், விவசாயிகள் கட்சிகளுக்கும் நாம் துணிக்ஷமம் செலுத்த வேண்டியது அவசியமாகும்.

அவர்களைப் பொறுத்தவரையில், இயல்பாகவே, அவர்கள் ஆற்றவேண்டிய பணி கடுமையான பணிதான்.

ஆனால், ரஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட்களாகிய நமக்கு ஜார் ஆட்சி நடந்த காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த கடுமையான நிலை போல—அதாவது முன்னேற்றப் பாதையில் சின்னஞ்சிறு அசைவு ஏற்பட்டாலும், அது ஒரு கடுமையான குற்றமாகக் கருதப்பட்டதுபோன்ற அல்லவது கடுமையான நிலைமை, இன்று சகோதரக் கட்சிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கவில்லை.

ஆயினும், ரஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட்கள் ஈடு கொடுத்து நின்றார்கள். எதிர்ப்பட்ட இன்னல்களைக் கண்டு, உள்ளம் ஓடியாமல், ஊக்கமுடன் போராடி, வெற்றிவாகைசூதுரைகள். அதே போன்றே நமது சகோதரக் கட்சிகளும் ஊக்கம் குன்றாமல் வெற்றி பெறுவார்கள்.

அன்று இருந்த கடினம் இன்று இல்லாதது ஏன்?

ஜார் காலத்தில் ரஷ்யக் கம்யூனிஸ்ட்களுக்கு இருந்த

தது போன்ற அல்லவது கடினங்கள், இன்று சகோதரக் கட்சிகளுக்கு இல்லாதது ஏன்?

முதலாவது காரணம்: இன்று சோவியத் யூனியன் இருக்கிறது; மக்கள் ஜனநாயகங்களும் இருக்கின்றன. இந்த நாடுகள் நடத்திய போராட்டங்களும் சாதனைகளும் சகோதரக் கட்சிகளின் கண் முன்னால் உதாரணங்களாகப் பார்ப்பதற்கு உள்ளன.

அதன் விளைவாக, இந்த நாடுகள் செய்த தவறுகளிலிருந்தும் அடைந்த சாதனைகளிலிருந்தும், படிப்பினைகளைக் கற்றுக்கொள்ளக் கூடிய நிலைமையில் சகோதரக் கட்சிகள் உள்ளன. இதன் மூலம் இக்கட்சிகள் தங்களை “சொந்த வேலையைச் சுலபமாக்கிக் கொள்ளமுடியும்.

இரண்டாவது காரணம் என்னவென்றால், மக்கள்

வின் விமோசன இயக்கத்துக்கு முக்கிய எதிரிகளான பூர்வீகங்கள், முன்போல் இல்லை. தனக்குத்தானே வேறு விதமாக ஆகியிருக்கின்றனர். சாராம்சத்தில் மாறியுள்ளனர்.

பூர்வீகங்கள் முன்னிலும் அதிகமாக மீறப் போக்காகிவிட்டார்கள்; மக்களுடன் தங்களுக்குள்ள இணைப்புகளை இழந்துவிட்டார்கள்; அதன் மூலம் அவர்களே பலவீனப்பட்டுக் கிடக்கிறார்கள்.

இயல்பாகவே இந்தச் சந்தர்ப்பு நமது நிலைமையைக் கூட்டிப் புரட்சிகர கட்சிகளின் வேலைகளையும் ஜனநாயக கட்சிகளின் வேலைகளையும் இலகுவாக்கியிருக்கும்.

ஜனநாயகக் கொடியை விசியெறிந்து விட்டார்கள்

முன்பெல்லாம், பூர்வீகங்களால் மிதவாதிகளாக இருக்க முடிந்தது. பூர்வீக ஜனநாயக சுதந்திரங்களை ஏற்றிப் போற்றினர். இதன் மூலம், மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்கும் பெற்றனர்.

இப்பொழுதோ, இந்த மிதவாதத்தின் தடம் கூட காணமுடியவில்லை. “தனி நபர் சுதந்திரம்” என்ற அடிக்கடி கூறுவார்களே, அது அடியோடு போய் விட்டது. தனி நபர் உரிமைகள் என்பதெல்லாம், இப்போது யார் யார் மூலதனம் வைத்திருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு மாதிரி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. இதர எல்லா பிரஜைகளையும், சுரண்டுவதற்காக மாதிரிமே தகுதிபடைத்த மனித மூலப் பொருளாகக் கருதுகிறார்கள்.

மனிதர்களுக்கும், தேசங்களுக்கும் சமஉரிமை என்ற கோட்பாட்டை சேற்றிலே போட்டு அமுக்கி விட்டார்கள். அந்த உரிமையை எடுத்தெறிந்து விட்டு அந்த இடத்தில், சுரண்டும் மைனாரிட்டிகளை முழு உரிமைகள்—சுரண்டப்பட்ட மெஜாரிட்டிக்கு எந்த உரிமையும் இல்லை— என்ற கோட்பாட்டைப் புகுத்தி விட்டார்கள்.

பூர்வீக ஜனநாயக சுதந்திரங்கள் என்ற பதாகையை விசியெறிந்து விட்டார்கள்.

உயர்த்திப் பிடிக்கவேண்டியவர்கள் நீங்களே

கீழே கிடக்கும் இந்தப் பதாகையை உயர்த்திப் பிடிக்க வேண்டியவர்கள் யார்? நான் நினைக்கிறேன். கம்யூனிஸ்ட்கட்சியின் பிரதிநிதிகளாகிய நீங்கள் தான். ஜனநாயகக் கட்சிகளின் பிரதிநிதிகளாகிய நீங்கள் தான். இந்தக் கொடியை உயர்த்திப்பிடித்து, முன்னே கொண்டுவர வேண்டியவர்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். பெரும்பான்மை மக்களை உங்களைச் சுற்றிலும் திரட்டவேண்டித் கொள்ளவேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்பினால் இந்தக் கொடியைத் தூக்கி முன்னே வேண்டியவர்கள் நீங்கள் தான். இதை ஏற்படுத்தச் செய்யுங்கள் வேறு “நாதியே இல்லை” — என்று தோழர் ஸ்டாலின் கூறினார்.

அத்தியாயம்-3

இந்திய சுதந்திரப் போராட்ட வரலாறு இந்தியாவைப் பற்றி காரல் மார்க்ஸ்

சரித்திர இயல்பொருள் முதல்வாதம் என்ற தத்துவத்தை உருவாக்கியவர்களுக்கு, இந்தியாவைப்பற்றியோ ஏனைய ஆசிய நாடுகளைப் பற்றியோ எந்த ஞானமும் கிடையாது. எனவே, இந்தியாவின் வரலாற்றுக்கோடு இந்தியாவின் நிகழ்காலப் பிரச்சனை சம்பந்தமான கல்விக்கோ, சரித்திர இயல்பொருள் முதல்வாதமானது எந்த முக்கியத்துவமும் பெற்றிருக்கவில்லை என்று வாதிப் பவர்களும் இருக்கிறார்கள் அல்லவா?

இப்படி வாதிப்பவர்களை, “கதை புரியாமல் ஆட்டில் காண்பவர்கள்” என்றுதான் கூறவேண்டியுள்ளது. ஏனெனில், சரித்திர இயல்பொருள் முதல்வாதத் தத்துவத்தின் ஆசான்களான காரல் மார்க்ஸ், ஏங்கல்ஸ் ஐரோப்பாவில் எழுதிவைத்த பூர்வீக ஜனநாயகப் புரட்சிகள், அவற்றின் ஒரு பகுதியான ஒன்றுபட்ட தொழிலாளர் இயக்கம் ஆகியவற்றின் அடிப்படைப் பார்வையோடு தான் உலகம் முழுவதையும் அவர்கள் உற்று நோக்கினார்கள். அதுமட்டுமின்றி, உலகெங்குமுள்ள சமூக மாற்றங்களுக்கு உதவி புரிய முயற்சித்த ஞானமுள்ள புரட்சிவாதிகளாகத்தான் மார்க்ஸ் ஏங்கல்ஸ் இருந்தார்கள். உலகிலுள்ள எல்லா விஷயங்களையும் பற்றியும் அவர்கள் ஐரோப்பாவிலிருந்து கொண்டுவந்து ஆராய்ச்சி செய்து கொண்டிருந்த போது இந்தியாவைப் பற்றியும் எவ்வளவு உண்மைகளைத் திரட்ட முடியுமோ, அவ்வளவையும் திரட்டியுள்ளார்கள். இவ்வாறு இந்தியாவைப்பற்றிய நிகழ்ச்சிப் போக்குகளை, உலகம் முழுவதும் வளர்ச்சியின் குழுவின் அங்கமாக அவர்கள் முயற்சி

சிப்பாயி கிள்கள்

மார்க்ஸ் ஏங்கல்ஸ் வெளியிட்ட ஐந்தாம் குற்றமற்றதென்றே எந்த மார்க்சியவாதியும் வாதிடமாட்டார்கள். ஆனால், அந்தக் காலத்தில் ஏனைய எந்த

வரலாற்று ஆசிரியரும் செய்ய முடியாத அளவில், இந்திய சமூக நாயக மாற்றங்களின் கீழ்மட்டத்தில் நுழைந்து சென்று, அவற்றில் அடங்கியுள்ள சாராம்சம் என்னவென்று கண்டுபிடிப்பதற்கு அவர்கள் உடனடி முயற்சி. இந்த உண்மையை அவர்களின் நூல்களைப் படிக்கும் எவரும் ஒத்துக் கொள்வார்கள். [குறிப்பாக “இந்தியாவைப் பற்றி காரல் மார்க்ஸ்” என்ற நூல்.]

1850 ஆம் ஆண்டுகள்தான் (1850—1860) இந்தியாவில் ஆங்கிலேய மேலாதிக்க வரலாற்றின் “தீர்மானிக்கும் அளவி”வான முக்கியத்துவமுள்ள காலகட்டம். இந்தக் காலத்தில்தான்—மார்க்ஸ் ஏங்கல்ஸ் “நியூயார்க் டெய்லி டிரிபியூன்” என்ற பத்திரிகையிலும் ஏனைய சில பத்திரிகைகளிலும் இந்தியாவைப் பற்றி பல கட்டுரைகளைத் தொடர்ந்து எழுதி வந்த காலத்தில் தான் “சிப்பாயி கிள்கள்” என்று ஆங்கிலேயரால் பெயர் சூட்டப்பட்ட சுதந்திர போராட்டம் நடந்தது. இந்தப்போராட்டம் நடக்கும்போது, இந்த துவக்கத்தையும் வளர்ச்சியையும் நாள்தோறும் கவனமாகக் கிரகித்து ஏராளமான கட்டுரைகளை அவர்கள் எழுதினார்கள்.

இந்தக் கட்டுரைகளில் பெரும்பாலானவை மார்க்ஸால் எழுதப்பட்டவை. ஏனைய பல கட்டுரைகள் ஏங்கல்ஸால் எழுதப்பட்டவையாகும். மார்க்ஸ் எழுதிய கட்டுரைகளுக்கு உலகம் முழுவதும் ஆவோசனைகள் பேசுவதாக இருந்தன. அதுமட்டுமின்றி, ஏனைய பல விஷயங்களைப் போன்றே, இதுபற்றியும் கடிதங்கள் மூலம் இருவரும் கருத்துப் பரிமாற்றம் நடத்திவந்தார்கள். இப்படி சரித்திர இயல்பொருள் முதல்வாதத் தத்துவத்தின் மூலக்கருத்துக்களான இரண்டு நபர்களின் கூட்டு ஆராய்ச்சியின் வாய்க்காதான் இந்தக்கட்டுரைகள்.

இந்தக் கட்டுரைகளையெல்லாம் தேடி எடுத்து, ஒன்றுபடுத்தி “முதலாவது இந்திய சுதந்திரப் போராட்டம் 1857—59” என்ற தலைப்பில் ஒரு நூல்

மார்க்ஸ்—ஏங்கல்ஸின் பல்வேறு நூல்களுடன் மால்கோவிலுள்ள அயல் மொழிப் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. இந்த நூலை ஒரு தடவை மேல்மட்டமாகப் படித்த எந்தவொரு நபருக்கூட இந்தியாவைப் பற்றி எந்த ஞானமும் இல்லாதவர்கள் சரித்திர இயல்பொருள் முதல்வாதத்தத்துவத்தை உருவாக்கினார்கள் என்று கூற மாட்டார்கள். அது மட்டுமல்ல. அந்த நியாயத்தைக் கூறி அந்த தத்துவத்தை நிராகரிக்கவும் மாட்டார்கள்.

இ. எம். எஸ். நம்பூதிரிபாட்

உலக முதலாளித்துவத்தின் வளர்ச்சியையும், தன்மையையும் நன்றாகப் புரிந்து அதனுடைய எதிர்கால வளர்ச்சியின் வடிவத்தை மையப்பிடுவதற்கு மார்க்ஸ் பெரு முயற்சி செய்து கொண்டிருந்தார். இந்த ஆராய்ச்சிக்கு அடிப்படையாக இருந்த அந்தக் காலத்தில் மிகவும் வளர்ச்சி அடைந்த முதலாளித்துவத்தின் கேந்திரமாக இருந்த இந்தியாவின் முதலாளித்துவ வளர்ச்சி சம்பந்தமான உண்மைகள் ஆகும். இங்கிலாந்திலுள்ள ஆட்சியாளர்கள் சேகரித்த புள்ளி விபரக் கணக்குகள், அவர்கள் தயார் செய்த தகவல்கள் மற்ற இவைகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு பிரிட்டிஷ் நாடாளுமன்றத்திலும் ஆங்கில பத்திரிகைகளிலும் நடந்த விவாதங்கள் இவைகள்தான். மூலதனம் உட்பட உள் எல்லா நூல்களின் வழியாக முதலாளித்துவத்தின் உருவத்தை வெட்டுவெளிச் செய்தல் அம்பலப்படுத்துவதற்கு மார்க்ஸுக்கு பேருதவி புரிந்தன.

இதோடு, இந்தியாவைப் பற்றி இங்கிலாந்திலுள்ள ஆட்சியாளர்கள் சேகரித்த உண்மைகள், அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவான கருத்துக்கள் ஆகியவைதான் காரல் மார்க்ஸுக்கு தனது சொந்தக் கருத்துக்களை உருவாக்குவதற்கு உதவியாக இருந்தன. ஆனால், உலக முதலாளித்துவத்தின் விஷயத்தில் பொதுவாகவும், இந்தியா சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தில் குறிப்பாகவும் உலகத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் கண்

ணைட்டதோடு மார்க்ஸ் அணுகினார். ஆதலால் தான் ஆட்சியாளர்களின் அணுகு முறையிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்ட ஒரு அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடிக்க மார்க்ஸுக்கு முடிந்தது.

இதற்கு முன்பு கூறியது போன்று இந்தியாவைப் பற்றிய மார்க்ஸின் மதிப்பீடானது, அதனுடைய எல்லா அம்சங்களையும் ஆய்ந்து பார்க்கும்போது முழுமையானதோ குற்றமற்றதோ அல்ல. கடந்த 120 வருடங்களாக, இந்திய வரலாற்று ஆசிரியர்களும், வெளிநாட்டு வரலாற்று ஆசிரியர்களும் நடத்திய கடுமையான முயற்சிகளின் பயனாகக் கிடைத்த தகவல்கள், இந்தியாவைப் பற்றி மார்க்ஸ் கூறியுள்ள வரலாற்று விளக்கங்களின் முழுமையின்மையை நமக்குத் தெளிவுபடுத்துகிறது. ஆனால் மார்க்ஸின் விளக்கங்களிலுள்ள இந்த முழுமையின்மையையும் கடந்து, தலைமீறிந்து நிற்குமளவிற்கு அற்புதமான நுணுக்கத்தோடு, மார்க்ஸ் இந்தியாவைப் பற்றி பல விளக்கங்கள் தந்துள்ளார். இந்தியாவின் கடந்தகால வரலாறு, அதில் அந்நிய மேலாதிக்கம் ஏற்படுத்திக் கொண்டிருந்த மாற்றங்கள், அவற்றின் பரிணாம வளர்ச்சி என்ற நிலையில் எதிர்கால இந்தியாவைப் பற்றிய கணிப்பு—இவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து சரியாக மதிப்பிடவும், தெளிவாகக் கணிக்கவும் அவருக்கு முடிந்தது. ஆனால் இந்த மதிப்பீடுகள் அனைத்தும், அன்று வடிவம் பெருந்த எதிர்கால இந்தியத் தொழிலாளர் வர்க்கம் அனுஷ்டியக் வேண்டிய அடிப்படை அணுகுமுறையோடு இணைந்திருந்தது.

முதலாளித்துவ வளர்ச்சிக்கு எடுத்தக் காட்டாக உள் எல்லா நாடுகளையும் போன்று, இந்தியாவிலும் பழைய அல்லது முதலாளித்துவத்திற்கு முந்திய சமூக அமைப்பிற்கும், புதிய (முதலாளித்துவ) சமூக அமைப்பிற்கும் இடையே கடுமையான மோதல் நடந்து கொண்டிருந்தது. ஏனைய நாடுகளில் பழைய சமூக அமைப்பிற்கெதிராக, புதிய சமூகத்தினருடன் இணைந்து நின்றதோடு, புதிய சமூகத்தில் மேலாதிக்கம்

வகிக்கும் வர்க்கத்திற்கு (பூர்வீகங்களுக்கு) எதிராக, தொழிலாளர் வர்க்கம் ஒன்றுபட்டு வளருவதற்கு மார்க்ஸ் உதவிகளைச் செய்து கொண்டிருந்தார். அதனால் தான், “வரலாற்று ரீதியாகப் பார்ப்பதும்போது பூர்வீகங்கள் மிகவும் புரட்சிகரமான ஒரு பாதிரிவாக வித்துள்ளார்கள்” என்று சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி “கம்யூனிஸ்ட் அறிக்கை” கூறுகிறது.

அதில் மேலும் கூறுவது: நவீன தொழில்களின் முன் நிற்க முடியாமல் ஏனைய வர்க்கங்கள் அனைத்தும் சோர்வடைந்து இந்தியாக அறிந்து விடுகின்றன. தொழிலாளர் வர்க்கம் தான் அதன் கிறந்த அடிப்படையான விளைபொருள்.”

— தொடரும்

தமிழகத்தில் முருவிழா...

[3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி]

கிடைக்கும் பலன்கள் (உற்பத்தி) பூராவையும் அந்த உழவர்களுக்கு கிடைக்கச் செய்து—பல நூறு ஆண்டுகளாக பாழ்பட்டுப்போயிருக்கும் அவர்களின் வாழ்வை மேம்படுத்தச் செய்யுதற்காகப் பொது உடைமைத் தத்துவத்தின் செயல்படிவம்,

உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் மூலம் கிடைத்த கரும்பாடி உபரி நிலம்—அறக் கட்டளைச் சட்டப்படி, உள்ள நிலங்கள் அரசுக்கு சொந்தமான புறம்போக்கு நிலங்கள் அனைத்தையும் அந்தந்த நிலங்களில் உள்ள நில மற்ற ஏழைகளுக்கு வழங்கி அந்த நிலத்திற்கு அவர்களையே சொந்தக்காரர்களாக்கி—அதை விளைநிலமாக மாற்றத்தக்க உதவிகளை அவர்களுக்குச் செய்து கொடுப்பதுதான்—ஏழை உழவர்களின் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்த உதவி செய்யும். அதுதான் நீண்ட காலமாக இந்த நாட்டிலுள்ள குறிப்பாக தமிழ் நாட்டிலுள்ள கிராமப்புற ஏழை மக்களின் கோரிக்கையாகும். இதைத் தான் இதுவரை ஆட்சியில் இருந்தவர்களும்—இருப்பவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அப்படி இருக்க உழவனுக்கு நிலம்—என்பதை மாற்றி உழவன் நிலம் பூராவும் அரசுப் பண்ணை வசம் என்றும், உழவனுக்கு நிலமளிக்கும் கொள்கைக்கு முறிவிழுவா? என்ற கேள்விதான் எழுகிறது. முரவர்க்கத்தில் ஒலித்த குரல் இதைத்தானே ஊர்ஜிதப்படுத்துகிறது! இதுகிராமப்புற ஏழைகளுக்கு வாழ்வளிக்கும் பாதையல்ல—கூலிக்காரர்களை இடமாற்றும் ஏற்பாடுதான் தவிர வேறல்ல.

எனவே—உண்மையிலேயே கிராமப்புற ஏழைகளுக்கு வாழ்வளிக்க வேண்டுமானால் அவர்களைக் குறித்து நிலம் கிடைக்க வேண்டும். அந்தத் தமிழக அரசின் செயல்படிவம் மாறித்தான் ஆகவேண்டும்.